

סכנה נמצא העולם. ואם ה' אומר לשמור כזה דבר, הוא אומר את זה רק כדי שנסתכל על זה, ונדע, ונפחד, ונעשה תשובה עוד פעם, כל יום, כמה פעמים ביום, שנעשה התבודדות איתו, ונדבר איתו מהלב שלנו, ונבכה, ונבקש ממנו לעזור לנו לחזור בתשובה. ואז האוכל הזה, והפנסים, והבטריות וכל מה שאנחנו לוקחים – זה ממש יתן לנו הרבה הרבה, הרבה שמחה, כי זה יהיה ה'תיבת נח' שלנו. והקב"ה רוצה אך ורק שנבטח בו, שנאמין בו ונבטח בו. זהו.

אבל זה קשה. הוא נותן לנו הרבה נסיונות. הנסיון עם אנשים חולים מאד, שלא נדע, וזה שובר את הלב בצורה איומה, כל כך הרבה יתומים, שלא נדע, כל כך הרבה בשורות קשות שאנשים עוזבים את העולם הזה, וזה לא זמן של מלחמה עדיין, ובכל אופן...

והדבר השני זה הפרנסה. פרנסה בעולם שהוא כל כך מלא גשמיות, שבשביל פרוטות פחות או יותר אפשר לקנות בגד, אפשר להיכנס לחנות שכל דבר שם עולה שקל, ולקנות כל מיני 'שמונצים' (שטיות), שלרוב אנחנו לא צריכים, רק ההרגשה להיכנס ולקנות כל כך הרבה דברים בשביל כמה שקלים, זה עושה לנו טוב, אפילו שזה לא טוב... אני יודע שאנשים סובלים מאד עם הענין של הפרנסה, רגע-רגע, כל הלילה, וזה עושה את הבן-אדם עצבני, והלב כואב, זה גורם למחלות – כל העצבנות הזו, הפחד הזה, זה מה שגורם לרוב המחלות שיש היום.

ולכן אני רוצה לומר לכם, לא משנה איזו בעיה יש לכם, זה הכל בשביל שתבטחו בקב"ה, שלא לדאוג בכלל, לדעת שהוא תמיד יעזור לנו, הוא תמיד יציל אותנו, ואם אנחנו איתו – הוא יהיה איתנו. ולא לפחד, לא לפחד. לא לפחד. סוף

שאלות ותשובות:

הקהילות של פעם

ש. איך ירדנו והגענו למצב כמו שאנחנו נמצאים בו היום? איך נפלנו כל כך?

ת. אסור לנו לשכוח את העבר הנהדר שלנו. היהודים באירופה, איזה יופי של קהילות היו, איזה יופי, איזה לב יהודי היה שם, איזה מוזיקה יצאה משם, איזה ריקודים, איזה אהבת ה', המוסיקה היה לה' [השיר והשבת – להי עולמים], הריקוד היה בשביל ה', האוכל היה בשביל החגים, בשביל ה', בשביל להתקרב לה', בשביל להגיע לברכות. מה אני אגיד לכם. אבל היה קושי באירופה, קושי רב (כל הצרות שהיו במדינות אירופה). וזה נהיה יותר קל (בתקופת החופש והשוויון), וברגע שזה נהיה יותר קל – הכל התחיל לרדת ולרדת. וכשזה ירד, בתוך חמישים שנה, תוך מאה שנה – הכל ירד בצורה כזאת שזה הביא את השואה, שואה!

והיהודים שמה, בשואה, כל היהודים האמיתיים שהלכו לעולמם בשואה, שלא נדע, הם הלכו עם 'שמע ישראל' על שפתותיהם, הם הבינו שהם טעו, שהם עזבו את הקב"ה. הם הבינו ברגעים האחרונים שהם טעו ב'גדול', והם הלכו לעולם הבא ולגן עדן. אבל אלה שלא ידעו, ולא היו מוכנים לקבל ברגעים האחרונים, הם לא היו כל כך הרבה, יחסית היו מעטים, אבל אוי להם. אוי להם.

ואלו ששרדו, והקימו את החצרות החסידיות מחדש, באבוב, בעלז, גור, וכו', וגם הליטאים, פוניבז', מיר, וכו', זה נקמה היה, הנקמה של היהודים, אבל תפסנו את האמת, לפחות קצת אנשים, כי גם היו מספיק חילוניים שחזרו מהמלחמה אחרי כל הסבל הזה, בלי משפחות, ושכחו, המשיכו חיים כמו מקודם, עם חילול שבת וכו'.

אבל כל הקבוצות, של החרדים שבנו מחדש את העולם – ניסו לבנות מחדש את העולם שפעם היה, גם הם בנו זאת על רמה קצת יותר נמוכה, כי את האש ואת האהבה ה'מטורפת', איך אני אגיד, 'מטורף' – אולי זו לא המילה, האהבה הענקית להקב"ה [סוף שיר השירים: כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלקתה...], לא היה להם

אני מאד שמח שאתם רוצים לשמוע עוד דברים ממני, אפילו שאומר את האמת, אני כבר לא יודע מה עוד להגיד...

העולם ממש בלאגן וכולם מרגישים את זה, אפילו אם לא יודעים בדיוק את הפרטים מרגישים את הבלאגן, את הבלבול, וזה מפחיד, הבלבול הזה, כי אנשים לא יודעים איפה הם.

פעם, לא לפני הרבה זמן, כל אחד ידע איפה הוא נמצא, אם הוא בניו יורק או בפריז או בתל אביב או בהונג קונג. אבל היום – זה אחרת. יש איום על ניו-יורק, יש איום על תל אביב, תל אביב נהיה כמו פריז, ולונדון זה נראה כמו מקום של כל מיני פליטים, פריז נראית כמו סוריה... וניו-יורק פשוט מצב מסכן. מה אני אגיד? הכל מבולבל. והאנשים מרגישים את הבלבול, אבל הם לא מרגישים בדיוק את הסכנה. ולכן הם מנסים להמשיך עם החיים הרגילים שלהם, וזה לא הולך, אבל בינתיים, פחות-או-יותר זה הולך, אפשר לקחת דולרים, להחליף אותם, ולקנות כל מיני דברים, אפשר לכתוב צ'קים, אפשר גם להשתמש בכרטיס אשראי, אפשר לטוס לאירופה, לאמריקה, נכון, פה ושם היו תאונות קשות במטוסים שהתרסקו, הרבה יותר מאשר בשנים הקודמות, טוב, אבל אין דבר, ממשיכים, ממשיכים, לא יקרה לכם. אבל בכל אופן כל אחד עולה עכשיו במטוס עם קצת פחד.

ויש מקומות כמו רומא. רומא עם הוותיקן, ימח שמם וזכרם, ועם כל המוזיאונים, עם כל ה'תרבות-כביכול' שאפשר ליסוע ולבקר, ועכשיו מה קרה? רעידות אדמה מסביב לרומא! רעידות אדמה שחיסלו ציירות רבות, הכל נעלם! ראש העיר, ראש המחוז שם אמר שהוא ראש בלי מקום... הכל נהרס. הרבה כנסיות נפלו שם, אפילו ברומא שזה לא כל כך קרוב – הכל רעד עד כדי כך שאחת הכנסיות הגדולות בוותיקן, זה סכנה להכנס לשם... וזה לא מפסיק שם לרעוד ברומא, ולא מבינים מה זה ולמה זה. זה רועד ורועד, ברוך ה', סימנים, סימנים [הבוקר ג' צמד וימדר ארץ, ראח וימדר גוים, ויחפצנו חררי עד. שחו גבעות עולם, הליכות עולם לו... גוים תעצור ארץ, באף תרוש גוים: וינאת לישיע עמך, לישיע את משיחך, מנצח ראש מבית רשעים]. ואני אומר שזה הקב"ה שולח את זה, עם השליח שלו, שזה הכוכב, השביט, או הניביר, או פלאנט X. ועם כל הקונסטלציה (המבנה) שבא אתו. אבל זה הסימן של הגאולה ערישזה מתקרב ומתקרב.

העולם בלאגן. עם הילרי ועם טראמפ, ועם כל ההצגות של שתייהם, שחקנים לא כל כך טובים... כי אנחנו, ולא רק אנחנו, לא רק אוטיסטים או חרדים, אלא כל מיני אנשים רואים את ההצגות שלהם, ומבינים שזו רק הצגה. הם לא שחקנים כל כך טובים. התסריט בכלל לא אמין. הם יודעים שהם הולכים לעשות משהו אחר. שאחרי, או שעוד לפני הבחירות, או אולי מיד אחריהן, או אולי עוד קצת זמן אחר הבחירות, משהו ענק עומד להיות, כי הם יודעים שהכל הולך להיגמר. הרשעים יודעים, הם רוצים להיכנס לבונקרים שלהם, יודעים היטב.

אבל אנחנו, היהודים, לא צריכים לפחד. אם אנחנו עושים תשובה אמיתית, ולא מנסים רק לברבר שטויות ולהאשים אחד את השני שאחד עושה קצת פחות את רצון ה' מאשר השני – אז אנחנו באמת נקבל משיח צדקנו. ולא צריכים לפחד, אפילו שרוב העולם ימות, רוב האוכלוסיה של העולם תיעלם, אבל מי שמחזיק חזק בהקב"ה כביכול, או היהודי הזה אם הוא גם לומד תורה, והוא גם מקים בית יהודי, והוא משתדל, והוא יודע מה אמת ומה לא, יהודים אמיתיים שהנשמות היו בהר-סיני, הם ימשיכו להיות, הם ימשיכו להיות בעוה"ז. אבל זה יהיה עולם אחר. כי באופן הגיוני אף אחד לא יכול להיות לאחר מה שעומד להיות, אף אחד לא יכול לשרוד. אבל ישרדו, ואפילו יהיו גוים שישרדו.

ולכן, יהודים, כמו שאמרתי לאחרונה, תתכוננו! גם רגשית, גם רוחנית, וגם טכנית. תאספו קצת אוכל, ובכל פעם שאתם נכנסים לבית – תסתכלו על המים שבבבוקים, ועל קופסאות-הטונה שעומדות אחת על השניה, ועל הטחינה שיש לכם, על פריכיות-האורז, ותחשבו באיזה

עד כדי כך, ולכן הם נפלו לתוך הגשמיזם. ואפילו פה בירושלים, במאה-שערים, שהאנשים האלה לא היו בשואה, אבל הם סבלו והחזיקו מעמד עם הטורקים ואחר כך עם האנגלים והציונים, והעוני הרב, והמחלות, והם לא עזבו, כי היה להם את האהבה לתורה ולאמת, את הרצון לאמת. אבל מתקלקלים היום, מתקלקלים בחמישים השנים האחרונות, ה' ישמור. אבל מתוך ההרס הזה יקום עם ישראל, עם ישראל לא-חדש, עם-ישראל האמיתי. שקיבלו את התורה בהר-סיני ואמרו 'נעשה ונשמע'. אבל הפעם לא תהיה ירידה, רק תהיה עליה.

ש. האם היו חילוקים והבדלים בין סוגי הקהילות?

ת. אין הבדל בין הקהילות האמיתיות, עם הצדיקים האמיתיים, כי היו צדיקים מעל ומעבר, הגר"א היה צדיק ענק, הבעש"ט, ובלי סוף צדיקים, מלא-מלא, אז אלה שהלכו איתם בתמימות – זה היה משהו שאי אפשר לתאר, זה היה 'מעין עולם הבא' של יהדות...

ובלונדון, רוב האנשים עבדו בכל מיני דברים, אבל הם למדו שעות-שעות במשך היום, הם לא עזבו את הקב"ה. אבל מתחלת המאה העשרים – 1900, שזה סוף המאה הקודמת – הרמה התחילה לרדת חזק. ועוד היו לנו גדולים, כמו החפץ חיים ועוד הרבה, הרבי מצאנו והרבי מסאטמר וכו' וכו'... אך משנות 1900, מאחרי תקופת מלחמת העולם הראשונה, איזו ירידה! אבל עכשיו אנחנו מחפשים, מחפשים אמת שכל כך קשה למצוא את זה, ולהיות בטוח שזו האמת.

ש. אני התכוונתי לבניה של הקהילות אחרי השואה... האם היו הבדלים בין סוגי הקהילות?

ת. הקהילות שהוקמו לאחר השואה – אין אף אחת שהיא כמו לפני השואה. יש בודדים, אנשים בודדים, זה כן, יש רבי'ס בודדים שכבר הרוב מהם לא נמצאים איתנו כבר, מהזמן של אחרי המלחמה, אבל קהילות כמו שפעם, עם הלב, עם האש, עם המוכנות להקריב את עצמם – זה אין. אבל אני מאמין שעכשיו אנחנו נקבל את זה שוב, ה' יחזיר לנו את זה, בעזרת ה', כשהבעיות הגדולות הקשות יתחילו, זה יחזיר לנו את זה. וה' לא יעזוב אותנו. זה קשה מאד לעבור מה שאנחנו עומדים לעבור, אבל הוא לא יעזוב אותנו, והוא יעזור לנו. הוא לא רוצה להרוס אותנו. הוא רוצה את העם שלו. אנחנו הילדים שלו, אנחנו הכלה שלו, הוא לא יעזוב אותנו...

הקב"ה איתנו – והוא לא עוזב אותנו! ומאז שהוא ברא את אברהם אבינו הוא לא עזב אותנו – את היהודים. הוא לא עזב. הוא הביא אותנו בקשיים ענקיים במשך כל הגלות הזו, וגם לפני הגלות הזו, מאז אברהם אבינו עברנו דברים מאד-מאד קשים, והוא אף פעם לא עזב אותנו. אנחנו לא צריכים להכנס, לא לדכאון ולא לפחד, ולא לבלבולים, ולהמשיך, ולדעת שכל מה שהוא עושה לנו – הקושי עכשיו, זה בשביל לעזור לנו להיות חזקים, שכאשר יהיו באמת הבעיות, כשתהיה באמת הסכנה הענקית – אנחנו לא נפחד, לא נפחד מכלום! אנחנו עם הקב"ה – והקב"ה איתנו.

האוניברסיטאות החרדיות

ש. כל עולם החינוך החרדי לבנות – כמעט כולם בלי יוצא מן הכלל, נכנסו למערכת הריפורמה החדשה של הסמינרים: 'עזו לתמורה'. אפילו לא מתביישים עם השם הזה, שם שאומר את הכל: 'עזו לתמורה', שם כל כך רפורמטיבי, משנים את כל צורת החינוך. המוסדות הופכות להיות משהו קרייריסטי, בלי שום נשמה, ואיזה תכנים איזמים מחכים על הדרך, ה' ישמור.

ת. הם, הרשעים, הצליחו, בגדול. ה' נתן להם להצליח. הם נכנסו לבית-יעקב, ועכשיו יעשו את זה, יהפכו את זה להיות ממש כמו בתי-הספר של החילוניים, כמו אוניברסיטה. לאוניברסיטאות הם הופכים את זה. והלימוד – זה גם כמו אוניברסיטה. הם מקלקלים אותן. ואם ההורים לא יבינו ויעשו משהו מהר – לא יהיה פרצוף של יהודים בכלל. זה כבר עכשיו בקושי פרצוף של יהודי. כל מה שהכניסו עכשיו בבתי-יעקב בגלל הממשלה – פסול לגמרי! וזה לא עוזר דברים כמו שעושים

סמינרים שיש עכשיו, שבדקים שהחצאיות של הבנות הן רחבות וארוכות, זה לא עוזר כלום! כי את העיקר הם הורסים. הם עושים את זה, (את החיזוק בצניעות המדומה) בשביל שנחשוב שבכל אופן זה משהו טוב יותר, ו'לא עזבו את האמת' כאילו, לא עזבו את הצניעות, אבל רק מספיק ללכת לחתונות שלהם ולראות איזו 'צניעות' יש שם.

ש. אפילו את הגנים הופכים לאוניברסיטאות, ואת הפעוטים לסטודנטים...

ת. נכון, נכון, זה הפך למשהו כמו החילונים, ועוד מעט כל בחורה וכל ילד יצטרך להביא אייפון או טאבלט... (מחשב נייד קטן) בכדי לעשות שיעורי בית, אם לא – אז אין מה לעשות... אבל עוד מעט לא יהיה מזה שום דבר. ה' ימחק את כל זה, ימחק את זה לגמרי! [ישעיה סוף פרק א': 'וְהָיָה הַחֶסֶד לְנִעֻרָה, וְנִעְלָה לְנִינִי, וְנִקְרָא שְׁמִי: יְהוָה, וְאֵין מִכֶּכָּה...'] אבל אני רק מחכה לרגע הזה שכל זה נמחק, וכל יהודי צריך לחכות לזה.

ש. מה שמפחיד אותי זה אלה ה'ייבסקים' הרשעים שפעלו בזמן הקומוניסטים לרדוף את הדת (אנשי היבסקציה – קיצור המלים 'ייברי-סקציה', המחלקה היהודית, אלו שהיו ממונים להרוס את היהדות שם, ברובם היו יהודים שבגדו במסורת אבותיהם), היום יש לנו אותם כאן בארץ ישראל, והם פועלים בכל הכח שלהם...

ת. בודאי, ודאי שיש מספיק 'ערב רב', אנשים שהם כביכול יהודים והם פועלים נגדינו. אבל ה' נותן להם להצליח רק עד נקודה מסוימת, אבל כשמגיע הרגע – אז היהודים האמיתיים יגידו: "עד כאן!"...

ש. מזהים אותי איך שהם הצליחו לכבוש טוטאלית את כל החינוך החרדי, שנכנס ישר לתוך הפה שלהם, הם לא חלמו ואף אחד לא חלם על כוז הצלחה מדהימה...

ת. ממש! הם הכניסו כסף. זה הכל כסף. אנשים שרוצים כסף, והם לא מאמינים בקב"ה, אפילו אם הם עם זקנים, ועם פאות וכו', הם לא מאמינים בקב"ה.

ש. ואיך זה שאין קול צעקה?...

ת. יש כאלה שאומרים לעצמם פשוט, מה? זה יותר טוב! תראה, הם נשארים יהודים! ואפילו יש איזה סוג של 'צניעות', אלה הקנאים – הם משוגעים... אבל זה הפוך. אתם משוגעים. מי שהולך עם הרשעים, מי שהולך עם אלה עובדי-העבודה-זרה, אלה שמשתחווים לעגל-הזהב, אתם המשוגעים, אתם מאבדים את הכל, אתם מאבדים את הנצח!

ש. קיבלו תקציבים של מיליונים, הסמינרים, סכומים אדירים בשביל להכניס את הריפורמות שלהם ולחתך את הנכדים...

ת. הרבה מאד מהכסף הזה ילך לכיסים של כל מיני יהודים שמה... ואני מאמין שיהיו הורים שיפתחו את העיניים, ואם לא יפתחו את העיניים – אז העיניים ישארו סגורות...

ש. לא רק שהם סוגרים את העיניים, אפילו שמים סרט שחור מסביב, שלא יוכלו לראות כלום, שלא ייחשפו לאמת חלילה...

ת. זה נכון. אדם שהוא לא פתוח לאמת, הוא לא מרית, והוא לא רואה, והוא לא טועם שום דבר. וזה הסוף שלו. כי אין חיים, כשמישהו הוא לא עם האמת – אין חיים. אתם לא מבנים? אין חיים לנצח! אתם יודעים מה זה? שום דבר לא מפחיד אף אחד בזמן הזה עכשיו. רק אנשים שהלב שלהם הוא באמת לב יהודי – הם מפחדים. הם מפחדים מ'לא להיות בנצח', לא להיות עם הקב"ה. הם מפחדים להיות עם השקר. אבל אלה, עם השקר, שהם ממש כל הזמן רוצים רק שקר, הם רוצים רק את השקר, והם לא רוצים לשמוע, ולא רוצים לדעת, ומאבדים את הכל, הכל-הכל-הכל.

ש. שמו בתיבות-הדואר בירושלים הזמנות מטעם הסמינרים ללימודי מקצועות שונים, קשת ענקית של מקצועות שונים ומשונים, מציעים לכולם, לכל הבנות והאימהות, להשתלם ולהיות דוקטורים, כחלק מתוכנית האקדמיזציה לציבור החרדי של הממשלה...

ת. הם רוצים להרוס את עמ"י, ה' ישמור, הם רוצים להרוס את המשפחה היהודית. זה העיקר, להרוס את המשפחה היהודית. ולא יעזור להם, המשפחה היהודית תישאר נצח, והם – ייעלמו לנצח.

ש. רבי נחמן מברסלב זצ"ל אמר שגזירות-ההשכלה, הכפיה של השלטונות להכניס לימודים חיצוניים לילדי ישראל – היא הרבה יותר חמורה מאשר גזירת הקנטוניסטים, הרבה יותר גרוע...

ת. בודאי ובודאי, גזירת הקנטוניסטים – זה אפילו לא היה קרוב לכל החינוך היפה-כביכול של הגוים. זה ממש הורס את העם! אבל האמיתיים, היהודים האמיתיים שעמדו בהר-סיני – הם לא יפלו, הם יעלו.

חזקו ויאמץ לבבכם

ש. מה הכוונה במסר: 'לא לפחד? אם רק חושבים על מה שעלול לקרות, זה ממש פחד ענק...

ת. נכון, אם אנחנו נחשוב על מה שעומד להיות – אז זה פחד כזה שאי אפשר לתאר. אבל מי שבוטח בה' – הוא לא מפחד מזה, אם הוא יודע שזה מה שה' עושה. תראו, אדם צדיק מפחד מהמות אך ורק בגלל שהוא לא יכול לעשות מצוות, זה מה שמפריע לו, אבל בשביל הצדיק, למות – זה פשוט כמו לעבור לחדר אחר באותו הבית. וזה באמת כך. מה זה המות? איפה זה גן עדן? זה על ידינו! זה איתנו! זה לא כל כך רחוק. זה לא מיליון קילומטר הרחק מפה, זה אולי כמה צעדים מפה. זה לא כמו שאנחנו חושבים. אין לנו מושג ממש על עומק, על רוחב. אנחנו לא יודעים מה זה 'מקום' [וינח מקום אתי...], אנחנו לא מבינים. זה הרבה מעבר ליכולת שלנו, לרוב. אולי איינשטיין הבין קצת, אבל רק קצת. כשמגיעים לאמת – אז זה מאד מאד קשה להבין, מאד קשה.

אבל ברגע שנגיע לגאולה השלימה – לאט לאט אנחנו נתחיל להבין. מה זה הבריאה? הבריאה זה משהו מעל-ומעבר, זה משהו שאי אפשר לתאר. ונהיה עם משיח, עד שנצטרך לעבור עוד שלב, שהוא המשיח, יכין אותנו לקראת זה, שנוכל להבין את השלב הבא. 'נצח' – זה לא פשוט. זה לא רק לשבת כל היום והזמן יעבור... זה לא ככה שנשב על כיסא, הזמן יעבור וזה לא יגמר, לא! לא! זה לא ככה. נצח – זה עבודה, זה עבודה מאד קשה. ואנחנו נגיע לזה, אבל אני לא יודע איך להסביר את זה יותר ממה שהסברתי, ואתם לא תבינו יותר ממה שהסברתי.

אז לכן, אין ממה לפחד. ה' לא יעזוב אותנו. הרשעים – כן. וזה שיש לנו עבירות זה לא הופך אותנו לרשעים [קהל ז' ב' י' אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא...], וה' יציל אותנו, רק שאנחנו נצטער. ואתם יודעים שאפשר לעשות תשובה ברגע אחד, תשובה שלימה [קדושינו מטי...], אבל לא לחשוב שאתם תמתינו ותיהנו מהדברים הכי מגעילים, ופתאום, בדיוק לפני הסוף תחזרו בתשובה... זה לא הולך ככה [ר' רמב"ם הל' תשובה פרק ו' ח"ד ופרק ז' ח"ג, שעי' סוף שער ב']. ברגע שהבן-אדם כל כך ספוג גשמייות וכל הדברים שהולכים עם זה – אז הוא כבר כבד מדי, ולא יכול לחזור, ח"ו, שלא נדע. לכן, עכשיו-עכשיו אנחנו צריכים לשנות את החיים שלנו, להפסיק לדבר נגד אנשים, להפסיק עם הרדיפה אחרי הגשמייות, להפסיק עם כל הבר-מצוות המפוארות וכל האוכל המפואר וכו' וכו'. אנחנו צריכים אך ורק את הקב"ה, לשבת ללמוד, לשבת ולהתפלל, להגיד תהלים, להיות עם ה', ולגדל את הילדים שלנו עם החינוך הזה.

אבל בתי הספר החרדים מלאים חוצפנים, פשוט חוצפנים, יש בתי-ספר שלא. בתי הספר של בתי יעקב, זה בקושי 'חרדים', כי מה עושים שם? מלמדים אותם לעבוד, ושהבעל ישב בכולל ללמוד, והם יהיו מנהלות של בתי-ספר או שהם יהיו מנהלות של בנקים או... אבל לא יהיו בבית עם הילדים, הבעל יהיה בבית עם הילדים! וזה בודאי גם יפריע ללימוד שלו. אז איזה בית ספר זה? מלמדים צניעות בקושי. זה כל כך בקושי – שזה כבר לא צניעות וזה לא כלום, וזה לא מה שה' רוצה. ה'בתי-יעקב' זה הדוגמה של הקילקול של הדור הזה. והישיבות

שנוסעים עם הבחורים לטיולים עם ג'פים וכו', זה גם לא דוגמה בכלל-בכלל של חינוך של בחור חרדי, צדיק, שמחפש את הקב"ה. הם מחפשים 'כיף', רק כיף! וכל המקומות שכביכול הם מותרים ללכת בחופשים וכו' הם רק בשביל כיף. וה'כיף' הזה – זה היצר הרע, הכיף הזה – זה מלאך המות [שבת סב:].

ש. האם יש עוד עם מי לדבר את הדיבורים האלה? זה נראה שהעולם ישן לו לגמרי...

ת. יש, יש עם מי לדבר. יש יהודים טובים שהם מבולבלים, כי הם רואים שהכל נופל, ולפעמים אפילו בתוך הבית שלהם, והם לא יודעים איך לצאת מזה. ואם יש דיבורים אמיתיים, אנשים שיגידו את האמת, הם יתפסו את עצמם, והם ירצו לכיוון של האנשים שדוברים אמת. כי הם התבלבלו עם כל הבלאגן, ומיד כשישמעו את האמת – הם ילכו לצד האמת. זה הזמן של הברירה, ונראה מי שייך למה, מי שהולך לאמת – ומי שהולך לשקר.

אבל יש כל מיני סוגי שקרים. יש שקר שזה נראה כאילו שזה אמת, ולפעמים מדברים באותו מקום אמת, ולפעמים זה סתם שטויות, זה סתם בלבולים. אז זה מאד קשה, מאד-מאד קשה, לדעת מה-מה. אבל יהודי אמיתי – הוא יתפוס, הוא יתפוס איפה הטעות, איפה הבן-אדם לא מדבר בדיוק את האמת. זה לא פשוט. צריכים מאד להיזהר, כי אפשר לראות פֶּאָלוֹ שהם צדיקים גמורים, ובאמת בחלק מדברים אמת, אבל חלק לא. חלק מהדיבורים שלהם הם לא אמת.

ש. במי מדובר, דיבורים של מי?...

ת. אני לא יכול להגיד מי. באופן כללי – זה אנשים לבושי מעילים ארוכים ופיאות ארוכות וזקנים, ונראים... והם אפילו תלמידי חכמים, אבל יש בלבול. ויש כאלו קונפליקטים בין רבנים שאי אפשר לדעת מי שייך למה. ואין רבנים להגיד: "תפסיקו! זה הכל – כל המחלוקת שיש, זה רק מוריד את כל העם".

ש. יש לי מכרים שיש להם ישיבה, והם אומרים, שעם כל הכאב הנורא שיש – היום אין להם ברירה, הם מוכרחים לעשות בקיץ או באיזה זמן אחר תכניות כאלו. הם לחלוטין נגד זה, אבל כדי שלא תהיה קנאה בין בחורי הישיבה שלהם לאחרים הם חייבים ללכת עם כולם...

ת. אני לא יכול להגיד לו מה לעשות. אני רק יכול להגיד שהשקר לא יכול להמשיך, והוא צריך לדבר עם בחורים כמו שאני עכשיו מדבר איתכם. ואני מאמין שמהישיבה הגדולה הזאת יהיו לפחות עשרה שירגישו כמו שאני מדבר, שזה האמת, והם ירצו. יש הרבה בחורים שמעדיפים את האמת, אבל אין בכלל מקום של אמת [וישעיה נט: י' קשלה ברחוב אמת, ונבחה לא תוכל לבוא...]. לא נותנים להם אפילו אפשרות להרגיש את האמת. ונכון, יהיו מעט שישארו, אבל על המעט הזה – ה' יבנה את העולם החדש. כמה אנשים שרדו במבול? מעט! ועליהם הכל נבנה, כל העולם.

אי אפשר ללכת כבר עם הרוב. זה שקר, שקר, שקר, שקר. איך אפשר? אז בסדר, תהיה ישיבה גדולה יותר, יהיה להם שם יותר מכובד, ויותר בחורים ירצו לבוא, אבל איזה סוג בחורים יוצאים מזה? מה נגיד בשמים? שְׁמָה? שהיינו צריכים לעשות 'כיף'?! מלמדים אותם תורה כל השנה, ואחר כך זה הולכים ושוברים את הכל, והכל 'הולך לפח', כי מראים להם כיף! מראים להם את הטעם של המהירות, של כל הדברים הגופניים [שבת קמז: 'חמרא דפרוגייתא ומיא דדיומסת קיפחו עשרת השבטים מישראל...'], זה ה'כיף! ואנחנו מכניסים בעצמנו את השקר, עוזרים להכניס את זה. בודאי שיש להם את זה גם מהבית, אבל אני מאמין שאם אומרים: 'עד כאן, גמרנו!' ומדברים על הלב עם כל בחור ובחור – אני מאמין שאפשר לסובב את זה, לא בקלות, אבל יש מספיק שיש להם נשמות יהודיות שזה יכול לעזור להם.

ש. מי שצריך לעשות את זה, ראש ישיבה שמוכן לעשות זאת – הוא צריך להיות אדם בעל הרבה "עזות וקדושה"...

ת. אין דבר, יש מספיק גם כאלה, רק שהם מתבלבלים, כמו הראש ישיבה ההוא, מתבלבלים בגלל שהם רוצים לטובת הבחורים. הם לא רוצים שילכו מהישיבה, ולא יוכלו ללמד אותם וכו', אבל צריכים לעשות גבול, כי אם אין גבול – לא יהיה כלום. ולא רק שלא תשאר כמות גדולה, לא ישאר כלום!

ש. אבל זה כבר דבר שמתנהל הרבה שנים! איך אפשר לעקור כזה דבר?!

ת. היהודים תמיד כשהעמידו אותם ליד הקיר – זכרו שהם יהודים, ואז התהפכו בשניה אחת.

ש. כדי שיהיה שינוי בישיבות – צריך שיקרה איזה שינוי גדול בעולם, ואז יהיה מצב יותר קל, אחרת זה "בלתי הפיך"...

ת. זה לא סיבה, לא סיבה. אנחנו צריכים לעשות את שלנו – וה' יעזור לנו. יש אנשים שהם אנשי אמת, כי אם לא היו אנשי אמת – אז אי אפשר היה ח'ו לבנות עולם...

ש. אנחנו מדברים באופן כללי, על כלל הציבור. זה מאוד קשה, איפה יש כאלה שמוכנים להקריב את המוסד שלהם בשביל האמת?...

ת. יש אנשי-אמת שהם לא שמחים עם עצמם, כי הם יודעים שהם לא בכיוון הנכון, אבל אין להם את האומץ לקום ולעשות. ובאמת לא כל כך הרבה ישארו, ח'ו. אין סיבה של 'לא להגיד ולא לדרוש', כי אם לא – אזי לנו. כי מה יהיה? המשיח יבוא, והילדים ילקקו 'קרטיבים'... והם ירצו ללכת ל'חפץ חיים'... חפץ חיים! אזי לחפץ חיים, אם הוא היה יודע על שם מה עשו שם את הבריכות האלה, על השם שלו! אזי, ה'חפץ חיים' עם המגלשות אל תוך המים עם... אזי ואבוי ואבוי, הוא בטח מתהפך שם בגן עדן!

ש. אבל אי אפשר היום להפוך את האנשים...

ת. אני לא רוצה לשמוע שאי אפשר, תספרו זאת למישהו אחר... אני לא רוצה לשמוע, כי זה לא נכון, ואנשים חייבים, ואם הם לא – אז לא!

ש. מה אנחנו יכולים לעשות?

ת. לכם אין ישיבה ולא בתי ספר. אבל מי שעושה את המלחמה – זה לא קל, ואין להם כל כך הרבה תלמידים, אבל התוצאה היא של מה שאפשר לעשות בשביל האמת, וזה האמת. זהו.

ש. אבל אין הרבה מקומות כאלה...

ת. בסדר... מי שיקרא את מה שאני אומר – אז בעזרת ה' אולי יהיו עוד. ויש אנשים, יש בכל זאת אנשים. רק זה מצב כזה בעייתי עכשיו עם השקר שאפילו בין האנשים שכביכול 'הכי טובים' – יש גם כן שקר. אז הכל-הכל – אנחנו נראה בסופו של דבר איפה כל האמת.

ש. יש דיבור מצדיקים שכאשר המשיח יגיע יהיה לו הכי קשה להחזיר בתשובה את אלו הקרובים, את הרחוקים יהיה לו הרבה יותר קל, כי הקרובים מאמינים בשקרים שלהם...

ת. הם בטוחים שיש להם את האמת, ויש מנהיגים שאומרים שיש להם את האמת, אז מה? 'המנהיג אמר' – אז זה מספיק. מה אני אגיד, אני לא רוצה לדבר על זה. אני רק רוצה לדבר על כך שיש אמת ויש שקר, ומי שלא יכול להבדיל – יש לו בעיה.

ש. האם השנה נשמע כבר את קול השופר...?

ת. אני לא יכול להגיד, אבל זה נראה ממש שהרשעים מתחילים לזוז מהר עם כל התכניות שלהם, הם ממש מתחילים לרוץ. מרגישים את הלחץ, מורגש שהם בלחץ מאוד. והם מתחילים גם לאבד קצת שליטה. אני מרגיש את זה בעצמי, ואולי עוד אנשים מרגישים את זה. הם חושבים לעצמם שהם יכולים להשתלט על כל העולם – וזה הכל שטויות.

ש. על הקבר של פרס שמו את הפסוק של האו"ם: 'זכתו חרבותם לאיתים'...

ת. הם ממש מאמינים שהם יכולים להילחם עם הקב"ה ח'ו, הם מאמינים בזה... אני לא מבין אותם בתור בני-אדם, הם אולי כולם 'השטן' בעצמם. אני רק יודע שהם עושים את זה בלי פחד, בלי פחד. אבל הזמן שלהם כבר יגיע, וזה בא עוד מעט, וזה יהיה הסוף שלהם. והם יפתחו את העיניים פתאום, והם יראו שהשטן, הוא הולך עם הקב"ה, הוא משתחוה לקב"ה, ולא הוא הכל-יכול, ח'ו, הוא ממש ה'שרת' שלו, המשמש שלו. וזה יהיה משהו-משהו, זו הנקמה ש'מעל ומעבר'... הם לא יאמינו, פשוט לא יאמינו! יהיו בהלם [משלי ג': 'אל תירא מפחד פתאום, וימנע דשעים כי תבא...'], הם ימותו רק בגלל השוק הזה...

ש. אונית-המלחמה הגדולה של רוסיה, נושאת-המטוסים היחידה שלהם הגיעה זה עתה לאיזור שלנו, ליד סוריה, בים התיכון, האם לא לזה היתה כוונת הגר"א בנבואתו הידועה?

ת. זה בדיוק זה. בדיוק זה! ולא לפחד, הרוסים לא יכולים לעשות לנו כלום. אני לא אומר שאנשים לא ימותו פה, כי בכל אופן יש לנו מספיק רשעים שנמצאים פה, אבל הרבה מהם יברחו מפה...

ש. אתה בעצם מעודד אותנו עם המסר ש'עם כל הריקבון האיום שמסביב – אבל בסוף יצא הנקט'... צמיחה חדשה... [ע"י מלכ"ם ישעיה י"א עה"פ: 'ונצח משרטיו יפרח']

ת. ממש. ה' הוא זה שברא את כל העולם, את הכל, גם את כל ה'יוניברס' (היקום), הכל, כל הכוכבים וכל היקום, אבל אנחנו – עם פיצפון, עם כל כך קטן. ואנחנו נשרוד. וזה מה שהוא רוצה, הוא רוצה את הקטן. מתוך כל מה שיש – רק היהלום הקטן הזה ישרוד [ר' מאמר 'יהלום הקטן'], הכל מסביב לא אמיתי, לא יהלומים אמיתיים, איך אומרים בעברית? אבני-חצץ.

ש. כשיהיה המצב הקשה – האם תהיה לנו הרגשה אחרת מאשר האחרים...?

ת. אם עובדים עכשיו חזק – אז יהיה אחרת. אבל זה יעזור לנו אם ננסה להרגיש את הקושי של היהודים האמיתיים. אתם מבינים? וזה ברור, כל פעם שבן-אדם עובר משהו קשה, הוא לא רואה איך לצאת מזה, אבל אם הוא נשאר עם הקב"ה, והוא מבקש ממנו יום יום, רגע-רגע, לא משנה, עם כל הלב שלו, והוא אומר לקב"ה: "רק אתה יכול לעזור, אין מישהו לעזור בעולם הזה, רק ה', הוא בורא-עולם, הוא הכל-יכול, מה אנחנו צריכים בני אדם? אנחנו צריכים רק אותו!" הוא תמיד עוזר לנו. ואפילו כשאנחנו יודעים שמה שהוא נתן לנו ואיך שהוא עוזר לנו זה דבר זמני, ואחר כך תהיה לנו עוד פעם את אותה הבעיה, זה לא משנה, הוא עושה לנו 'גשר' מדבר-לדבר עד שאנחנו נעבור את הכל.